

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۰۹ جنوری ۲۰۱۷

خونسردی پوتین و برآشفتگی اوپاما

بعد از فروپاشی شوروی، زعامت امریکا پیوسته روسیه را تحقیر نموده که دیگر آن قدرت گذشته را ندارد و به هیچ وجه قادر نیست که قدرت اول جهان یعنی امریکا را در هیچ ساحه به مبارزه بطلبد. زعامت امریکا همیشه به طعنه گفته اند که "چیزی ساخت روسیه را می بینید". از نگاه امریکا، روسیه توان نظامی و اقتصادی خود را از دست داده و کدام تکنولوژی پیشرفته ندارد که امریکا را بترساند. لکن روسیه پوتین ثابت ساخت که امریکا و غرب در محاسبه خود آنقدر دقیق نیستند و روسیه قادر است که غرب را هم در داخل امریکا و هم در صحنه سیاست جهانی در تگنا و حتا شکست قرار دهد. اگر تصور کنیم که دخالت روسیه در انتخابات ریاست جمهوری ماه نومبر ۲۰۱۶ امریکا از طریق حمله "سایبر" واقعیت داشته باشد، این بزرگترین سرشکستگی برای امریکا و یک موفقیت خارق العاده برای روسیه عقب مانده تلقی می گردد. شکست امریکا در بحران سوریه و مداخله مسکو به نفع اسد ثابت ساخت که روسیه خلاف توقع و ارزیابی امریکا، هر گونه توان نظامی را در دفاع از منافعش دارد. روسیه پوتین همچنان به امریکا فهماند، وقتی که شما به خود حق می دهید در امور داخلی ما مداخله نمائید، روسیه هم توان این را دارد که در امور داخلی امریکا مداخله کند. وقتی که امریکا در به قدرت رساندن یالنتسین نقش خود را بازی کرد، روسیه پوتین هم توان این را یافت که به دونالد ترمپ یاری برساند. بنابراین ارزیابی امریکا در مورد ناتوانی روسیه غلط از آب برآمده است. امریکا با عصبانیت به پیش می رود و روسیه با خونسردی می تازد.

مقامات استخباراتی امریکا با اطمینان به اطلاع دولت و مردم امریکا رسانیدند که دستگاه های استخباراتی روسیه به امر مستقیم پوتین در انتخابات ریاست جمهوری ماه نومبر ۲۰۱۶ از طریق حمله "سایبر" مداخله نموده تا هیلری کلنتن را صدمه بزند و به موفقیت دونالد ترمپ کمک نماید. باوجودی که تا حال دستگاه های استخباراتی امریکا دقیقاً نگفته اند که آیا باخت هیلری کلنتن نتیجه قطعی مداخله روسیه در انتخابات بوده است، لکن اداره اوپاما که از نتایج انتخابات ناراضی شده، در صدد انتقام گیری برآمد. اداره اوپاما در روز های اخیرش تصمیم گرفت که ۳۵ تن از کارکنان روسیه را که شامل دو دیپلمات هم می شود، به تاریخ ۲ جنوری از امریکا اخراج نماید و دو منزل کارکنان روسیه را در ایالات مریلند و نیویارک مسدود سازد. سناتور های دست راستی امریکا از این عمل اوپاما استقبال کردند و تعهد نمودند که اقدامات جدی تری علیه روسیه پوتین انجام دهند. واشنگتن با خوشی معتقد شد که پوتین بدون کمترین

تردید به اقدام مشابه دست خواهد زد و تعدادی از دیپلمات‌ها و کارکنان امریکائی را از روسیه اخراج خواهد کرد تا زمینه برای برخورد های بیشتر با روسیه آماده شود. اما چرا پوتین دست به چنین اقدامی نزد؟

در جریان جنگ سرد، بین امریکا و شوروی سابق دندان به دندان و چشم به چشم معامله می شد. از تصور دور بود که امریکا و شوروی به تحریکات یک دیگر جواب بالمثل ندهند و اقدامات تحریک آمیز یک دیگر را اغماض نمایند. پوتین این رسم "دیپلماسی کلاسیک" را بین امریکا و روسیه شکستاند و با خونسردی کامل اقدام **اوباما** را در اخراج اتباع روسی پذیرفت. **لاروف** وزیر خارجه روسیه پیشنهاد کرد که "ما باید هم ۳۵ تن از دیپلمات های امریکائی را اخراج نموده و به آنها ۷۲ ساعت وقت بدهیم تا به دلیل غیر مطلوب بودن شان خاک روسیه را ترک بگویند". پوتین نه تنها به پیشنهاد وزیر خارجه خود وقعی قایل نشد، بلکه عکس آن هم عمل نمود. پوتین دستور داد که از فامیل های دیپلمات های امریکائی دعوت شود تا در محافل سال نو اشتراک نمایند. این اقدام "هوشیارانه" پوتین جهان را به حیرت انداخت و اداره **اوباما** را بیشتر عصبانی ساخت. پوتین به این عقیده رسید که هدف **اوباما** از این اقدام تحریک آمیز تخریب روابط نیک رو به تزايد **ترمپ** رئیس جمهور آینده امریکا و پوتین بوده است. پوتین اظهار داشت که "ما به دیپلماسی غیر مسؤولانه متشبث نمی گردیم. البته ما حق این را داریم که به عین عمل تلافی جویانه اقدام نمائیم، لکن طرخی داریم و قدم هائی بر می داریم تا روابط روسیه و امریکا را بر مبنای روش اداره **ترمپ** برگردانیم".

در محافل سیاسی امریکا گفته می شود که جواب خونسردانه پوتین برای اداره **اوباما** و کانگرس بسیار گران تمام شده است. **اوباما** و کانگرس سعی نمودند که **ترمپ** را در لحاف بیمار پوتین بپیچانند، اما موفق نشدند. پوتین اقدام **اوباما** را پیش پا افتاده جلوه داد و حق جواب را به آینده موکول کرد. بدین معنی که او تا تاریخ ۲۰ جنوری یعنی روز حلف واداری **ترمپ** منتظر می ماند تا از نیت رئیس جمهور جدید امریکا نسبت به روسیه آگاه شود و با سیاست های وی در قبال سایر مناطق بحرانی مانند سوریه، اوکراین و جنوب شرق آسیا آشنا گردد تا در پرتو آن بتواند تصامیم لازم را بگیرد. یکی از دیپلمات های امریکائی خونسردی پوتین را در جواب ندانن مشابه "اعجاز دیپلماتیک" خواند. پس ببینیم که چرا پوتین از اقدام تلافی جویانه علیه اداره **اوباما** خوداری نمود، چیزی که در روابط خصمانه این دو کشور چه در جریان جنگ سرد و چه بعد از آن به ندرت به مشاهده می رسد. پوتین خواست که :

۱. ارزش سیاسی رو به کاهش اداره **اوباما** را در روز های اخیرش نادیده بگیرد و **اوباما** را بیشتر غضب آلود سازد.
 ۲. **اوباما** را بیشتر بی اهمیت جلوه دهد.
 ۳. شخصیت سیاسی و جهانی **اوباما** را تقلیل بخشد.
 ۴. در میان ارگان ها و مقامات دولت امریکا در رویارویی با روسیه درز ایجاد نماید.
 ۵. خود را عاقل تر و زیرک تر نسبت به **اوباما**ی زیرک به جهان معرفی کند.
 ۶. شیوه خود را در تجلیل ایام سال نو نسبت به **اوباما** انسانی جلوه دهد.
 ۷. برای **ترمپ** فضای فعالیت را وسیع تر سازد و دست و پای او را آزاد تر بگذارد.
- اقدام عجولانه **اوباما** که بیشتر به منظور انتقام گیری از روسیه و بی اعتبار ساختن **ترمپ** صورت گرفت، "بزرگمنشی" پوتین را سبب شد. پوتین در روز های اخیر این اداره به **اوباما** فهماند که بیش ازین در سیاست امریکا نقش بارزی نخواهد داشت. پوتین با حفظ خونسردی اش توانست که خود را از دام **اوباما** برهاند و فضای سیاسی بهتری را برای **ترمپ** آماده گرداند. پوتین با زرنگی به جهان نشان داد که در دفاع از منافع روسیه به هر اقدامی متوصل خواهد شد:

زمانی با قوای نظامی به استقبال از حوادث می رود و زمانی هم با دیپلماسی عملکرد جانب مقابل را خنثی می سازد، اما در نهایت منافع روسیه را حفظ می نماید.